

Το Αλφάβητο περιλαμβάνει 26 γράμματα.			
Αλφάβητο:	J j (γιουτ)	T t (τε)	Υπάρχουν οι δίφθογγοι: ie = διαβάζεται η ey, ei = διαβάζεται αι eu = διαβάζεται οϊ au = διαβάζεται ου
A a (α)	K k (κα)	U u (ου)	
B b (μπε)	L l (ελ)	V v (φάου)	
C c (τσε)	M m (εμ)	W w (βε)	
D c (ντε)	N n (εν)	X x (ιξ)	
E e (ε)	O o (ο)	Y y (ύψιλον)	
F f (εφ)	P p (πε)	Z z (τσετ)	
G g (γκε)	Q q (κου)		
H h (χα)	R r (ερ)		
I i (ι)	S s (εσ)		

Επίσης υπάρχουν τα συμφωνικά συμπλέγματα:	
sch = διαβάζεται σσ (παχύ)	ph = διαβάζεται φ
ch = διαβάζεται χ (όπως χιόνι)	pf = διαβάζεται φ
chs = διαβάζεται ξ	rh = διαβάζεται ρ
th = διαβάζεται τ	qu = διαβάζεται κβ

Η γερμανική γλώσσα έχει τρία "Umlaut"
 Είναι τα γράμματα **ä, ö, ü** Αυτά έχουν δημιουργηθεί από την ένωση των γραμμάτων **a, o, u** με το **"e"**.
 Δηλ. (a + e)=ä, (o + e)=ö, (u + e)=ü

Επίσης υπάρχει και το γράμμα "ß" = ss. Διαβάζεται όπως το ελληνικό σ. Το ονομάζουμε "εσσετ" ή "scharfes es" (οξύ σ) και δεν υπάρχει ως κεφαλαίο.

Προφορά (Aussprache)

Γενικά ισχύει: ότι γράφουμε διαβάζουμε.

Π. χ. komm = κομμ, Lampe = λάμπε , Haus = χάους , leer = λερ

Υπάρχουν ωστόσο μερικοί κανόνες :

1. Το " h "

- δεν το διαβάζουμε όταν βρίσκεται μπροστά από σύμφωνο η στο τέλος μιας λέξης.

π. χ. fahren = φάρεν , geht = γκετ , nah = να

- Το " h " ανάμεσα σε δυο φωνήεντα συχνά δεν διαβάζεται

π. χ. " sehen " = ζέεν (αν και κανονικά θα έπρεπε να διαβάζεται)

2. Δυο ίδια φωνήεντα διαβάζονται σαν ένα, όμως είναι μακρά.

π. χ.: leer = λερ , Boot = μποτ

3. Τα "Umlaut" = ä , ö , ü

διαβάζονται όπως το a + e μαζί, o + e μαζί , u + e μαζί..

4. " r " δεν προφέρεται τόσο έντονα όπως στην Ελλάδα .

- Το " er " στο τέλος της λέξης ίσα που ακούγεται και δίνει την εντύπωση του "α".
π. χ. Vater = φάτερ , (όχι - φάτα)

5. Το " st " διαβάζεται " scht " δηλ. με παχύ "σ".

- το "sp" διαβάζεται "schp" δηλ με παχύ "σ".
- το " th " διαβάζεται "t"
- το "ph " διαβάζεται "f"

Ρήματα: (Verben)

Στους πίνακες των βιβλίων γραμματικής και των διδακτικών βιβλίων τα ρήματα δίνονται σε μορφή απαρεμφάτου. Π. χ. kommen , haben , spielen κ.λ.π. . έχουν δηλαδή πάντα την κατάληξη "-en". (υπάρχουν όμως και εξαιρέσεις όπως το "sein", το (klingeln) κ.λ.π.

Για να κλίνουμε ένα ρήμα στον **ενεστώτα**, αφαιρούμε την κατάληξη "-en" από το απαρέμφατο οπότε μας μένει το "θέμα", ο "κορμός" του ρήματος. Π. χ. .

Στο ρήμα spielen (παίζω) αφαιρούμε το "-en" και μας μένει το θέμα δηλ. το "spiel". Σ' αυτό προσθέτουμε τις καταλήξεις : e , st , t , t , t , en , t , en.

Όταν κλίνουμε το ρήμα βάζουμε μπροστά τις προσωπικές αντωνυμίες:

ich (εγώ), du (εσύ) , er (αυτός) , sie (αυτή) , es (αυτό) , wir (εμείς) , ihr (εσείς) , sie (αυτοί) , Sie (εσείς - τύπος ευγένειας)

Ένα παράδειγμα:
το ρήμα spielen

<u>Ενικός:</u>	<u>πληθυντικός</u>
----------------	--------------------

ich spiele	wir spielen
------------	-------------

du spielst	ihr spielt
------------	------------

er spielt	sie spielen
-----------	-------------

sie spielt	Sie spielen
------------	-------------

es spielt	
-----------	--

Σύνθετα ρήματα

- Πολλά ρήματα αποτελούνται απο δύο η περισσότερες λέξεις:

be + kommen = bekommen

auf + schreiben = aufschreiben

- Αυτά τα ρήματα όταν τονίζονται στο πρόθεμα, είναι χωριζόμενα.
- Όταν τα κλίνουμε, χωρίζουμε την πρώτη λέξη (πρόθεμα) απο το Θέμα (ρήμα) και την τοποθετούμε στο τέλος της πρότασης.
= Ich schreibe die Adresse **auf**.
- Ομως στις δευτερεύουσες προτάσεις γράφεται πάλι σαν μια λέξη και μπαίνει στο τέλος της πρότασης.

Er sagt dass er die Adresse aufschreibt.

- Η μετοχή Παρακειμένου γράφεται σαν μια λέξη. Ανάμεσα στο ρήμα και το πρόθεμα βάζουμε " ge " π.χ. aufgeschrieben

Μη χωριζόμενα Ρήματα

- Σύνθετα ρήματα, τα οποία τονίζονται στην τελευταία λέξη, δεν χωρίζονται αλλά γράφονται πάντα σαν μια λέξη.

π.χ. Ich bekomme heute das Buch.

- Η μετοχή αυτών των ρημάτων δεν έχει " ge ".

π.χ. Ich habe ein Buch bekommen.

- Ρήματα με τα προθέματα - be, er, ver, zer, emp, miß, end, ent - είναι πάντα μη χωριζόμενα

MODALVERBEN

	können	müssen	dürfen	wollen	sollen	möchten
Ich	kann	muss	darf	will	soll	möchte
du	kannst	musst	darfst	willst	sollst	möchtest
er	kann	muss	darf	will	soll	möchte
sie	kann	muss	darf	will	soll	möchte
es	kann	muss	darf	will	soll	möchte
wir	können	müssen	dürfen	wollen	sollen	möchten
ihr	könnt	müsst	dürft	wollt	sollt	möchtet
sie	können	müssen	dürfen	wollen	sollen	möchten

Με τα ρήματα αυτά εκφράζουμε:

θέληση (wollen),

άδεια (dürfen),

υποχρέωση (sollen),

εξαναγκασμό (müssen),

επιθυμία (möchten)

ικανότητα/δυνατότητα (können)

Στην κύρια πρόταση μπαίνουν στη δεύτερη θέση και συνοδεύονται από άλλο ρήμα που μπαίνει στο τέλος της πρότασης σε μορφή απαρεμφάτου.

Π.χ. Peter kann nicht ins Kino kommen.

- Τα "Modalverben" είναι μικτά ρήματα.

- Στον **παρακείμενο** το βοηθητικό ρήμα είναι πάντα " haben " .

- Στο τέλος της πρότασης μπαίνουν δυο απαρέμφατα , το κύριο ρήμα (πρότελευταίο) και το Modalverb (τελευταίο).

Π.χ. Ich habe ein Buch kaufen müssen.

Adjektive (επίθετα)

Τα επίθετα κλίνονται μόνο όταν βρίσκονται μπροστά απο ένα ουσιαστικό οπότε παίρνουν και ορισμένες καταλήξεις. Η πτώση και ο αριθμός του επιθέτου είναι ίδια με αυτά του ουσιαστικού.

- Εάν το ουσιαστικό συνοδεύεται απο άρθρο, τότε το επίθετο θα μπει ανάμεσα στο άρθρο και το ουσιαστικό.

Π.χ. Das ist **ein** schoenes **Haus**.

- Οι καταλήξεις που θα πάρει το επίθετο εξαρτώνται απο το εαν έχει μπροστά οριστικό άρθρο, αόριστο άρθρο η είναι χωρίς άρθρο.

Παραθέτω 3 πίνακες στους οποίους φαίνεται η κλίση των άρθρων, των επιθέτων και των ουσιαστικών.

1. Κλίση με οριστικό άρθρο

Singular

	Maskulin -αρσενικό			Feminin-θηλυκό			Neutrum -ουδέτερο		
NOM.	der	alte	Mann	die	alte	Frau	das	alte	Haus
GEN.	des	alten	Mannes	der	alten	Frau	des	alten	Hauses
DAT.	dem	alten	Mann	der	alten	Frau	dem	alten	Haus
AKK.	den	alten	Mann	die	alte	Frau	das	alte	Haus

Plural
die alten Männer/ Frauen/ Häuser
der alten Männer / Frauen/ Häuser
den alten Männern/ Frauen/ Häusern
die alten Männer/ Frauen/ Häuser

2.Κλίση με αόριστο άρθρο

	Maskulin -αρσενικό			Feminin - θηλυκό			Neutrum - ουδέτερο			Plural
NOM.	ein	alter	Mann	eine	alte	Frau	ein	altes	Haus	----- -
GEN.	eines	alten	Mannes	einer	alten	Frau	eines	alten	Hause s	----- -
DAT.	einem	alten	Mann	einer	alten	Frau	einem	alten	Haus	----- -
AKK.	einen	alten	Mann	eine	alte	Frau	ein	altes	Haus	----- -

3. Κλίση χωρίς άρθρο

	Maskulin -αρσενικό			Feminin -θηλυκό			Neutrum -ουδέτερο		
NOM.	---	alter	Mann	---	alte	Frau	---	altes	Haus
GEN.	---	alten	Mannes	---	alter	Frau	---	alten	Häuser
DAT.	---	altem	Mann	---	alter	Frau	---	altem	Haus
AKK.	---	alten	Mann	---	alte	Frau	---	altes	Haus

Plural
----- alte Männer / Frauen/ Häuser
----- alter Männer / Frauen/ Häuser
----- alten Männern / Frauen/ Häusern
----- alte Männer / Frauen/ Häuser

ZAHLEN (Αριθμοί)

0 - null	21 - einundzwanzig	1000 - (ein)tausend
1 - eins	22 - zweiundzwanzig	1001 - (ein)tausendeins
2 - zwei	23 - dreiundzwanzig	
3 - drei	24 - vierundzwanzig	10.000 - zehntausend
4 - vier	25 - fünfundzwanzig	100.000- hunderttausend
5 - fünf	26 - sechsundzwanzig	1.000.000 - eine Million
6 - sechs	27 - siebenundzwanzig	1.000.000.000 - eine Milliarde
7 - sieben	28 - achtundzwanzig	
8 - acht	29 - neunundzwanzig	
9 - neun	30 - dreißig	
10 - zehn		
	31 - einunddreißig	
11- elf	32 -zweiunddreißig	
12- zwölf		
13- dreizehn	40 - vierzig	
14- vierzehn	50 - fünfzig	
15- fünfzehn	60 - sechzig	
16- sechzehn	70 - siebzig	
17- siebzehn	80 - achtzig	
18- achtzehn	90 - neunzig	
19- neunzehn	100 - (ein)hundert	
20- zwanzig		

Οι αριθμοί γράφονται πάντα σαν μια λέξη

DATUM (ημερομηνίες)

Στις χρονολογίες διαβάζουμε πρώτα τους δύο πρώτους αριθμούς , προσθέτουμε τη λέξη "hundert" και μετά τους δύο τελευταίους αριθμούς.

Π. χ. 1916 = neunzehnhundertsechzehn

Τακτικά αριθμητικά - Ordnungszahlen)

1.- erste = πρώτος, -η, -ο)	20. - zwanzigste
2. - zweite = δεύτερος	
3. - dritte = τρίτος	21. - einundzwanzigste
4. - vierte = τέταρτος	
5.- fünfte	
6. - sechste	

7. - siebte	30. - dreißigste
8. - achte	
9. - neunte	
10. - zehnte	Η ημερομηνία <u>1. 2. 1980</u> διαβάζεται:
11. - elfte	erste zweite neunzehnhundertachtzig
12. - zwölfte	
13. - dreizehnte	
14. - vierzehnte	
.....	
19. - neunzehnte	

Άρθρα (Artikel)

Έχουμε τρία γένη : αρσενικό , θηλυκό , ουδέτερο και αντίστοιχα τρία άρθρα :

die γιά τα θηλυκά ουσιαστικά, **der** γιά τα αρσενικά , **das** γιά τα ουδέτερα.

Στόν πληθυντικό **όλα τα ουσιαστικά** έχουν ένα κοινό άρθρο = **die**

Αυτά τα άρθρα λέγονται οριστικά (bestimmte Artikel) και κλίνονται σε τέσσερις πτώσεις: Nominativ (ονομαστική), Genitiv(γενική), Dativ (δοτική), Akkusativ (αιτιατική).

Έχουμε λοιπόν τον ακόλουθο πίνακα:

.....	αρσ.	θηλ.	ουδ.	πλ.
NOM.	der	die	das	die
GEN.	des	der	des	der
DAT.	dem	der	dem	den
AKK.	den	die	das	die

Χρησιμοποιούμε το οριστικό άρθρο όταν μιλάμε για κάτι γνωστό, συγκεκριμένο.

Unbestimmter Artikel (αόριστο άρθρο)

Όταν μιλάμε για κάτι που δεν είναι γνωστό, κάτι αόριστο η για ένα από πολλά, τότε χρησιμοποιούμε το αόριστο άρθρο.

Τα αόριστα άρθρα είναι: **ein** (γιά τα αρσενικά) , **eine** (για τα θηλυκά) , **ein** (γιά τα ουδέτερα).

Κλίνονται ως εξής:

	αρσ.	θηλ.	ουδ.	πληθ.	Στόν πληθυντικό δεν έχουμε αόριστο άρθρο.
NOM.	ein	eine	ein	-----	
GEN.	eines	einer	eines	-----	
DAT.	einem	einer	einem	-----	
AKK.	einen	eine	ein	-----	

Präpositionen(προθέσεις)

Προθέσεις είναι λέξεις που μπαίνουν μπροστά από ουσιαστικά και τα συνδέουν με την υπόλοιπη πρόταση. Με της προθέσεις μπορούμε να εκφράσουμε:

πότε συμβαίνει κάτι, (χρόνος) ,
που είναι κάτι(τόπος),
προς που πάει κάποιος(κατεύθυνση),
πώς γίνεται κάτι(τρόπος),
γιατί γίνεται κάτι(αιτία), κ.λ.π.

Κατατάσσουμε τις προθέσεις σε κατηγορίες , σύμφωνα με την πτώση που χρειάζονται.

1)με δοτική συντάσσονται	2) με αιτιατική συντάσσονται	3) με δοτική η αιτιατική (δίπτωτες) συντάσσονται
mit -με	für - για	in - μέσα σε
nach - μετά, προς	gegen - κατά	an - σε (επαφή από το πλάϊ)
bei - κοντά	ohne - χωρίς	auf - πάνω σε
seit - εδώ και	um - γύρω από, στις	vor - μπροστά από, πρίν από
von - από	bis - μέχρι , εως	über - πάνω από
aus - (έξω) από		unter - κάτω από
zu - προς		hinter - πίσω από
außer - εκτός από		neben - δίπλα από
gegenüber - απέναντι		

Το ουσιαστικό μετά από πρόθεση πρέπει να είναι στην αντίστοιχη πτώση.

Das Kind ist **bei der Oma**.

Δηλ. "Die Oma" έγινε "der Oma" διότι το άρθρο "die" στην δοτική γίνεται "der" .

οι δίπτωτες προθέσεις όταν δείχνουν κατεύθυνση (κίνηση από τόπο σε τόπο) συντάσσονται με αιτιατική .π.χ. Er geht in die Schule. = πηγαίνει στο σχολείο.

Ενώ στις άλλες περιπτώσεις συντάσσονται με δοτική.

Possessivpronomen(κτητικές αντωνυμίες)

Singular (ενικός)

Plural (πληθυντικός)

mein (δικό μου, δικός μου) **unser** (δικό μας, δικός μας)

dein (δικό σου, δικός σου) **euer** (δικό σας, δικός σας)

sein (δικό του, δικός του) **ihr** (δικό τους, δικός τους)

ihr(δικό της , δικός της) **Ihr** (δικό σας , δικός σας
)=Τύπος ευγένειας.

sein (δικό του, δικός του)

Εάν το κτήμα είναι θηλυκό η πληθυντικός τότε προσθέτουμε ένα "e" στο τέλος
(Το β' πληθυντικό πρόσωπο (euer) θα γίνει "eure").

Με τις κτητικές αντωνυμίες δείχνουμε , ότι κάτι μας ανήκει. Σε αντίθεση με τα ελληνικά (όπου βάζουμε και το άρθρο) στα γερμανικά δεν βάζουμε άρθρο , όταν έχουμε κτητική αντωνυμία.

Π. χ. στην φράση << το δικό μου>> αντιστοιχεί η λέξη " **mein**". Η κτητική αντωνυμία δείχνει το γένος , τον αριθμό , και την πτώση

Προσοχή χρειάζεται κατά την επιλογή της αντωνυμίας. Για να επιλέξουμε την σωστή αντωνυμία ρωτάμε:

1.) Ποιος έχει ; 2.) Τι γένους είναι αυτό που έχει ;

Π. χ. το Αυτοκίνητο μου = ποιος έχει; = εγώ(α' πρόσωπο) τι γένους είναι το αυτοκίνητο ; = ουδέτερο

άρα = **mein** Auto

Δεύτερο παράδειγμα: << η κόρη του >> ποιος έχει; = αυτός (γ' πρόσωπο) , τι γένους είναι η κόρη ;
θηλυκού, άρα = **seine** Tochter

Η κλίση των κτητικών αντωνυμιών

Η κτητικές αντωνυμίες κλίνονται όπως το αόριστο άρθρο.

	Maskulin	Feminin	Neutrum	Plural
NOMINATIV	mein	meine	mein	meine
GENITIV	meines	meiner	meines	meiner
DATIV	meinem	meiner	meinem	meinen
AKKUSATIV	meinen	meine	mein	meine

Κατά τον ίδιο τρόπο κλίνονται και οι υπόλοιπες κτητικές αντωνυμίες.

Negation (άρνηση)

Αρνητικές προτάσεις μπορούμε να σχηματίσουμε με δύο τρόπους:

1. με " nicht " = όχι , δεν
2. με " kein " = κανένα, καθόλου

- **kein**: όταν το ουσιαστικό έχει μπροστά του αόριστο άρθρο η δεν έχει καθόλου άρθρο τότε βάζουμε " kein ".

Ich mag Kinder. - Ich mag keine Kinder.

Ich trinke heute Bier. - Ich trinke heute kein Bier.

Το " kein " κλίνεται όπως το αόριστο άρθρο.

- **"Nicht"** βάζουμε στις υπόλοιπες περιπτώσεις:

δηλ. Το "nicht" μπαίνει μπροστά από τον όρο , τον οποίο αρνούμαστε:

Der Papagei ist schön. - Der Papagei ist *nicht* schön.

Εάν θέλουμε να αρνηθούμε όλη την πρόταση, τότε βάζουμε το "nicht" στο τέλος, ή πριν από κάποιο ρήμα που μπορεί να βρίσκεται στο τέλος της πρότασης.

Π.χ. Ich komme morgen. - Ich komme morgen **nicht**. (δεν έρχομαι)

Ich habe gestern meinen Hund mitgenommen. - Ich habe gestern meinen Hund **nicht** mitgenommen.

(δεν τον πήρα μαζί μου)

Προσοχή δεν βάζουμε ποτέ δύο αρνήσεις στην πρόταση.

Π.χ. "δεν έρχεται ποτέ στην ώρα του" ="Er kommt nie puenktlich."

"Δεν έχω κανένα πρόβλημα" ="Ich habe kein Problem."

Fragen (Ερωτήσεις)

Εκφράζουμε ερωτήσεις με δύο τρόπους:

- Με ερωτηματικές λέξεις: **wer**=ποιός/α/ο/οι , **wie**=πως , **was**=τι , **wo**=που , **wann**=πότε , **warum**=γιατί , **wieso**=γιατί , **weshalb**=γιά ποιο λόγο , , ,
- και συνδυασμούς τους με επιρρήματα:

wie lange = πόση ώρα , *wie alt* = πόσο παλιό , πόσο χρονών , *wie schnell* = πόσο γρήγορα , *woher* = από που , *wohin* = προς που , *wieviel* = πόσο κ.λ.π.

Π.χ. **Wie** heisst du? = πως σε λένε;

- Ξεκινώντας την πρόταση με το ρήμα:

Kommst du heute? = έρχεσαι σήμερα;

Bist du Schüler ? = είσαι μαθητής;

Konjunktiv 2

Με "**Konjunktiv 2**" μπορούμε να εκφράσουμε κάτι που δεν είναι πραγματικό (αλλά θα θέλαμε να είναι), επιθυμία, υπόθεση, ευγενική παράκληση..

Π.χ. Wenn ich Zeit hätte, würde ich ins Kino gehen. (Εάν είχα χρόνο , θα πήγαινα στο κινηματογράφο.)

Για να σχηματίσουμε την "Konjunktiv 2" παίρνουμε το θέμα του παρατατικού και προσθέτουμε τις καταλήξεις της "Konjunktiv 2":
e , est , e , en , et , en

Εαν το ρήμα είναι **ανώμαλο** και το τονιζόμενο φωνήεν είναι α , ο η υ τότε θα βάλουμε "Umlaut".(σε όλα τα πρόσωπα) Π.χ. το ρήμα "geben" γίνεται στον παρατατικό "gab" η K2 είναι "gäbe".

Ich gäbe	wir gäben
du gäbest	ihr gäbet
er gäbe	sie gäben
sie gäbe	Sie gäben
es gäbe	

Εαν το ρήμα είναι **ομαλό** το θέμα δεν αλλάζει και οι καταλήξεις είναι:

te , test , te , ten , tet , ten π.χ. το ρήμα "spielen" γίνεται στον παρατατικό "spielte" , "K2"
= spielte

ich spielte	wir spielten
du spieltest	ihr spieltet
er spielte	sie spielten
sie spielte	
es spielte	

Είναι φανερό πως τα ομαλά ρήματα στον παρατατικό και στην K2 έχουν την ίδια κλίση.

Γιαυτό χρησιμοποιούμε μόνο μερικά ρήματα στην K2 ενώ στα περισσότερα την σχηματίζουμε περιφραστικά με το βοηθητικό ρήμα "werden" (= würde) σύν απαρέμφατο στο τέλος της πρότασης.

Τα ακόλουθα ρήματα σχηματίζουν "K 2" **χωρίς** "würde":

müssen , können , dürfen , sollen , gehen , kommen, wissen , werden , sein , haben

Satzstellung (Σύνταξη)

Στη γερμανική πρόταση το ρήμα παίζει το σημαντικότερο ρόλο και γιαυτό η θέση του μέσα στην πρόταση είναι συγκεκριμένη.

- Στην **κύρια πρόταση** κρίσης το ρήμα βρίσκεται στην **δεύτερη θέση**. (ΠΡΟΣΟΧΗ! Όχι δεύτερη λέξη!)

Π.χ. Maria **hat** heute kein Buch.

.....1.. 2

Meine Schwester **hat** heute kein Buch.

----- 1----- 2- ----3 -----

- Το υποκείμενο πρέπει να μπει είτε μπροστά απο το ρήμα (θέση1) είτε μετά απο αυτό (θέση 3)
- Μπροστά απο το ρήμα (στην θέση 1) μπορεί να βρίσκεται οποιοσδήποτε άλλος όρος της προτασης, όπως χρονικός προσδιορισμός, αντικείμενο κ.λ.π. , αλλά μόνο ένας όρος και τότε το υποκείμενο θα πάει μετά το ρήμα.

Π. χ. Heute **hat** meine Schwester kein Buch.

- - Εάν στη πρόταση υπάρχει " **Modalverb** " τότε αυτό θα βρίσκεται στη 2η θέση και το κύριο ρήμα θα μπει στο τέλος χωρίς να κλίνεται = (απαρέμφατο) .

Π. χ. Ich **kann** gut Deutsch sprechen.

Στην δευτερεύουσα πρόταση

- το κλινόμενο ρήμα μπαίνει στο τέλος της πρότασης . Στην αρχή βάζουμε έναν **σύνδεσμο** και ακολουθεί το υποκείμενο.
- Οι υπόλοιποι όροι δεν αλλάζουν.
- Η δευτερεύουσα πρόταση χωρίζεται από την κύρια με κόμμα.
- - Οι προσδιορισμοί χρόνου , τόπου , αιτίας , τρόπου τοποθετούνται μετά το ρήμα (και ενδεχομένως μετά το υποκείμενο) με την εξής σειρά:
χρόνος - αιτία - τρόπος - τόπος
- - Εάν έχουμε αντικείμενο σε δότικη αυτό θα μπει πριν η μετά τον χρονικό προσδιορισμό.
- - Εάν έχουμε αντικείμενο σε αιτιατική αυτό θα μπει είτε μετά τον τοπικό προσδιορισμό η πριν από αυτόν = εάν ο τοπικός προσδιορισμός δείχνει κατεύθυνση.

Passiv (παθητική φωνή)

Όταν θέλουμε να αναφέρουμε ένα συμβάν(κάτι πού έγινε), και δεν μας ενδιαφέρει ποιος το έκανε, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε παθητική φωνή.

π.χ. Ενεργητική: Ich schreibe einen Brief. = γράφω ένα γράμμα.

Το υποκείμενο της ενεργητικής εκφράζεται με "von". π.χ. Von mir = από μένα

Werden + Partizip 2

Η παθητική φωνή σχηματίζεται με το βοηθητικό ρήμα "werden" (το οποίο κλίνεται) και μετοχή παρακειμένου στο τέλος της πρότασης.

π.χ. Ein Buch wird gerade geschrieben. = ενεστώτας

wurde gestern geschrieben. = παρατατικός

IMPERATIV (προστακτική)

Η προστακτική σχηματίζεται ενικό, πληθυντικό και τύπο ευγενείας.

- Για να σχηματίσουμε τον ενικό κλίνουμε το ρήμα σύμφωνα με την κλίση του ενεστώτα και μετά αφαιρούμε την κατάληξη "st" από το β' πρόσωπο. Αυτό που μένει είναι η προστακτική.

Παράδειγμα: το ρήμα "kommen" στον β' ενικό γίνεται "du kommst", αφαιρούμε την κατάληξη "st" και μένει = "**komm**" (έλα).

- Στον β' πληθυντικό το ρήμα παραμένει όπως κλίνεται στο β' πληθυντικό του ενεστώτα.

Παράδειγμα: το ρήμα "kommen" στο β' πληθυντικό ενεστώτα γίνεται "ihr kommt" - προστακτική = "**kommt**" (ελάτε).

- Τόσο στον ενικό όσο και στον πληθυντικό της προστακτικής **δεν** βάζουμε υποκείμενο.
- Ο τύπος ευγενείας σχηματίζεται όπως ο τύπος ευγενείας του ενεστώτα.

Παράδειγμα: το ρήμα "kommen" στον τύπο ευγενείας κλίνεται "Sie kommen". η προστακτική είναι "kommen Sie".

Δηλ. το "Sie" (με μεγάλο "S") γράφεται μετά το ρήμα.

- Τα ανώμαλα ρήματα διατηρούν την αλλαγή στον ενικό.

Παράδειγμα: το ρήμα "geben"
= ich gebe, du gibst προστακτική: = **gib** (δώσε)

- Εάν το ανώμαλο ρήμα έχει "Umlaut" τότε στην προστακτική χάνει τα "Umlaut".

Π.χ. το ρήμα "fahren" = ich fahre, du fährst - προστακτική = "**fahr**"

- Το ρήμα "sein" (είμαι) δεν ακολουθεί τους κανόνες:

Ενικός = sei

Πληθυν. = seid

Τύπος ευγ. = seien Sie

Ο παρακείμενος σχηματίζεται με το βοηθητικό ρήμα $\square$ sein $\square$, το οποίο κλίνεται, το κύριο ρήμα, ως μετοχή παρακείμενου (Partizip 2), στην πρότελευταία θέση και τελευταίο το ρήμα $\square$ werden $\square$, που γίνεται $\square$ worden $\square$.

Sein + Partizip 2 + werden

= Perfekt (παρακείμενος)

π.χ. Das Buch **ist** vor 20 Jahren **geschrieben worden**.

Παρατατικός (Präteritum)

Ο παρατατικός χρησιμοποιείται για κάτι που έγινε και τελείωσε στο παρελθόν.

Σχηματίζεται με το θέμα του ρήματος και τις καταλήξεις του παρατατικού που είναι διαφορετικές για τα ομαλά και τα ανώμαλα ρήματα.

Τα ομαλά έχουν τις καταλήξεις: -te , -test , -te , -ten , -tet , -ten

Τα ανώμαλα έχουν τις καταλήξεις: -- , -st , -- , -en , -t , -en

Π.χ. Το ρήμα "spielen" κλίνεται ως εξής:

ich spielte	wir spielten
du spieltest	ihr spieltet
er spielte	sie spielten
es spielte	Sie spielten
sie spielte	

Το ρήμα " sein" κλίνεται ως εξής:

ich war	wir waren
du warst	ihr wart
er war	sie waren
sie war	Sie waren
es war	

Perfekt (παρακείμενος)

Ο παρακείμενος σχηματίζεται με το βοηθητικό ρήμα " **haben** " ή με το βοηθητικό ρήμα " **sein** " και την **μετοχή παρακείμενου** η οποία μπαίνει στο τέλος της πρότασης.

Π. χ. Ich **habe** heute ein Buch **gekauft**.

ich -	habe ein Buch gekauft .	ich -	bin nach Hause gegangen .
du -	hast ein Buch gekauft .	du -	bist nach Hause gegangen .
er -	hat ein Buch gekauft .	er -	ist nach Hause gegangen .
sie -	haben ein Buch gekauft .	sie -	ist nach Hause gegangen .
es -	hat ein Buch gekauft .	es -	ist nach Hause gegangen .
wir -	haben ein Buch gekauft .	wir -	sind nach Hause gegangen .
ihr -	habt ein Buch gekauft .	ihr -	seid nach Hause gegangen .
sie -	haben ein Buch gekauft .	sie -	sind nach Hause gegangen .

" haben " η "sein"

Χρησιμοποιούμε " haben " όταν το κύριο ρήμα (δηλ. η μετοχή) είναι μεταβατικό (τότε έχει αντικείμενο σε αιτιατική) και " sein " όταν το κύριο ρήμα είναι αμετάβατο.

Μετοχή (Partizip Perfekt)

ομαλά ρήματα

Για να σχηματίσουμε την μετοχή παρακειμένου βάζουμε το πρόθεμα " **ge-** " μπροστά από το θέμα του ρήματος και την κατάληξη " - **t** " .

Π. χ. το ρήμα " spielen " θα γίνει " gespielt "

ανώμαλα ρήματα

εάν το ρήμα είναι ανώμαλο βάζουμε το πρόθεμα " **ge-** " στο θέμα, θα πάρει όμως την κατάληξη " **-en** " .

Π. χ. helfen = geholfen

(Όπως φαίνεται από το παράδειγμα το θέμα του ανώμαλου ρήματος μπορεί να αλλάζει.)

Ρήματα με αντικείμενο σε Δοτική

Τα ακόλουθα ρήματα συντάσσονται πάντα με δοτική:

gefallen = αρέσω

passen = ταιριάζω

stehen = μου πάει

gehören = ανήκω

schmecken = εχει γέυση

helfen = βοηθώ

fehlen = λείπω

κ. α.

Π.χ.

Die Puppe gefällt **dem Kind**.

= Η κούκλα αρέσει στο παιδί.

Die Hose steht **dir**.

= Το παντελόνι σου παει.

Was fehlt **dir** denn. = Τι σου λείπει;

Ich muss **meinem Bruder** helfen.

= Πρέπει να βοηθήσω τον αδερφό μου.